అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ! A

మాధవ్‌కి లొంగిపోతానని నీ వేణి ఏ రోజూ అనుకో లేదు. అగ్నిసాక్షిగా నలుగురి ందు తను తాళికట్టిన భార్య పదేళ్ళు కాపురం చేశాక మరో మగాడ్ని ప్రేమిస్తుందని నీలవేణి భర్త శ్రీనివాస్ అనుకోలేదు.

కాని అనుకోనిది జరగడమే జీవిత కదా!

★★★

స్టాటిస్టిక్స్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో పనిచేసే శ్రీనివాస్ తరచూ క్యాంప్‌లు వెళ్తుంటాడు. ఎక్కడెక్కడివో మారుమూ ల్లెలకు వెళ్ళినవాడు సాయంత్రం గాని తిరిగిరాడు.

ఎకనామిక్స్, స్టాటిస్టిక్స్ చాలా టఫ్ సబ్జెక్ట్స్ అను ంటారు గాని శ్రీనివాస్ మాత్రం జీవితంలో ఉద్యోగం లేకుం కష్టపడే బదులు ఉద్యోగం కోసం కష్టపడడం నయమనుకు డు.

అందుకే ఎం.ఏ ఎకనామిక్స్ చదివి, సెంట్రల్ ర్నమెం ట్‌లో స్టాటిషియన్ ఉద్యోగం సంపాదించాడు. అ ్యగంలో చేరేటప్పుడే తెలుసు కొన్ని ఊళ్ళు తిరగాల్సి వస్తుం .

ఎంత చేసినా లెక్కలు తరగవు, ఒ కొలిక్కి రావు. క్కోసారి విసుగుపుట్టినా వచ్చే జీతం ఆ విరక్తిని తగ్గిస్తుంటుం జీవితం పెద్దగా ఒడిదుడుకుల్లేకుండా చాలా సాఫీగా, తకంటే రొటీన్‌గా జరిగిపోతోంది, ముఖ్యంగా ఆ రోజు ్యహ్నాం వరకూ.

"రాత్రికి వీలయితే ఇంటికొస్తాను. లేకపోతే ఆ వు న్నే నైట్ హాల్ట్ చేయాల్సి వస్తుంది" పొద్దున్న క్యాంప్‌కి ల్దేరేట ప్పుడు చెప్పాడు శ్రీనివాస్.

నీలవేణి ఏమీ మాట్లాడలేదు. కాని, ఆమె కళ్ళల్లో మెరు పువచ్చింది. బరువుగా ఊపిరి పీల్చి వదిలింది.

పెళ్ళయిన కొత్తలో రోజూ ఆఫీసుకి బయల్దేరేట డు ఓ ముద్దు మామూలు తీసుకుని బయల్దేరేవాడు. ఏళ డచిన కొద్దీ ముద్దులోని మాధుర్యం తగ్గిందో-లేక పిల్లలు స్తారనే సిగ్గు అడ్డొచ్చిందో తెలియదు గాని అలాంటి ముద్దు మామూళ్ళు అందుకోవడం మానేసి, ఎన్ని రోజు యిందో వారికే తెలియదు.

కాని...ఆ రోజు మాత్రం నీలవేణి చాలా ముద్దొచ్చింది శ్రీనివాస్‌కి. "ఒక్క సారి లోపలికొస్తావా? నీతో చిన్నపని ఉంది" అన్నా

ప్రసాద్ తోట

అదేమిటో అర్థం చేసుకోలేని తెలివి తక్కువది నీల వేణి. నవ్వు అణచుకుని "పని మీద బయల్దేరిన వా మళ్ళీ వెనక్కి రాకూడదు" అంది.

ఆ మాట శ్రీనివాస్ మీద చాలా ప్రభావాన్ని చూ చింది. తన ముద్దు మామూలు రాత్రికి వాయిదా వేసుక పూరె ళ్లాడు.

బయల్దేరుతూ, వెనక్కి తిరిగినందుకో, ఏమో.. యదు గాని, అక్కడికొచ్చిన పని జరగలేదు. జీవితంలో లిసారి క్యాంప్ ప్లానింగ్ దెబ్బతింది.

మధ్యాహ్నం మూడింటికల్లా ఇంటికి చేరుకునా శ్రీని వాస్.

ఎండ ఎక్కువగా ఉంది. వీధిలో ఎవరూ తిరగడం లేదు. చాలామంది మధ్యాహ్నం పూట నిద్రపోవడమో, లేదా టీవీ ఛానెల్‌లో సినిమా చూస్తుండటమో చేస్తుంటారు.

నీలవేణి నిద్రపోయిందా-ఏదన్నా సినిమా చూస్తుందా? అనుకుంటూ ఇంటి మెయిన్‌గేటు తలుపుతెరిచాడు.

పక్క పోర్షన్ వాళ్ళెవరూ వూళ్ళో లేరు.

నీలవేణి తమ పోర్షన్ లోపలి నుంచి తాళం వేసింది. మెయిన్‌గేటు తెరచిన అలికిడికి కూడా నీలవేణి బయటికి రాలేదు. కాలింగ్‌బెల్ నొక్కుదామని ఒక్క క్షణం ఆగిపోయాడు. నీలవేణి నిద్రపోతుందేమో? పొద్దుటి నుంచి పనిచేసి, చేసి అలసి పోయింది. ఎందుకు డిస్టర్బ్ చేయడం? ఒకోసారి వంటగది తలుపుదగ్గరకువేసి ఉంచుతుంది నీలవేణి. పెరట్లోంచి వెళ్దామనుకుంటూ పక్కనే ఉన్న సందులోకి నడిచాడు శ్రీనివాస్.

పడకగది కిటికీ దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ఏవో గుసగుసలు, మూలుగులు వినబడ్డాయి.

శ్రీనివాస్ అడుగుముందుకు పడలేదు.

ముందు టీవీ లోని ఏ ప్రోగ్రామ్‌లోనివో ఆ సౌండ్స్ అనుకున్నాడు.

కొద్దిక్షణాల్లోనే అర్థమైంది. ఆ మూలుగు నీలవేణిది, పడక గదిలో ఎంతటి పారవశ్యం కలిగితే ఆ గుసగుసలు వినబడతాయో అన్నేళ్ళు కాపురం చేసిన శ్రీనివాస్‌కి తెలియంది కాదు.

తన చెవులు తనే నమ్మలేకపోయాడు. ముందు భ్రమ అనుకున్నాడు, ఆ తర్వాత సగటు అనుమానపు మొగుడిలా ఆలోచిస్తున్నాననుకున్నాడు.

అతని ఆలోచనలు, అంచనాలు ఓ కొలిక్కిరాకముందే ఈసారి చాలా స్పష్టంగా నీలవేణి గొంతు వినబడింది.

నిజంగా నువ్వు నన్ను ప్రేమించడం నా లక్ మధూ!"

"నో...నో...ఆ అదృష్టం నాది నీలా! నిన్ను దగ్గరగా చూస్తేనే చాలనుకునేవాణ్ణి. అలాంటిది నిన్నింత దగ్గరగా దక్కించుకోవడం నా లక్! కాకపోతే చిన్న బాడ్‌లక్ ఏమిటంటే- నీకు పెళ్లి కాకుండా ఉంటే ఎంత బాగుండేది? లేవదీసుకుని వెళ్లి, పెళ్లాడేవాడ్ని"

"నిజంగా!"

"నీ పెదాలమీద ఒట్టు!"

"హేయ్...ఛీ!"

నవ్వులు...దానికి జతగా

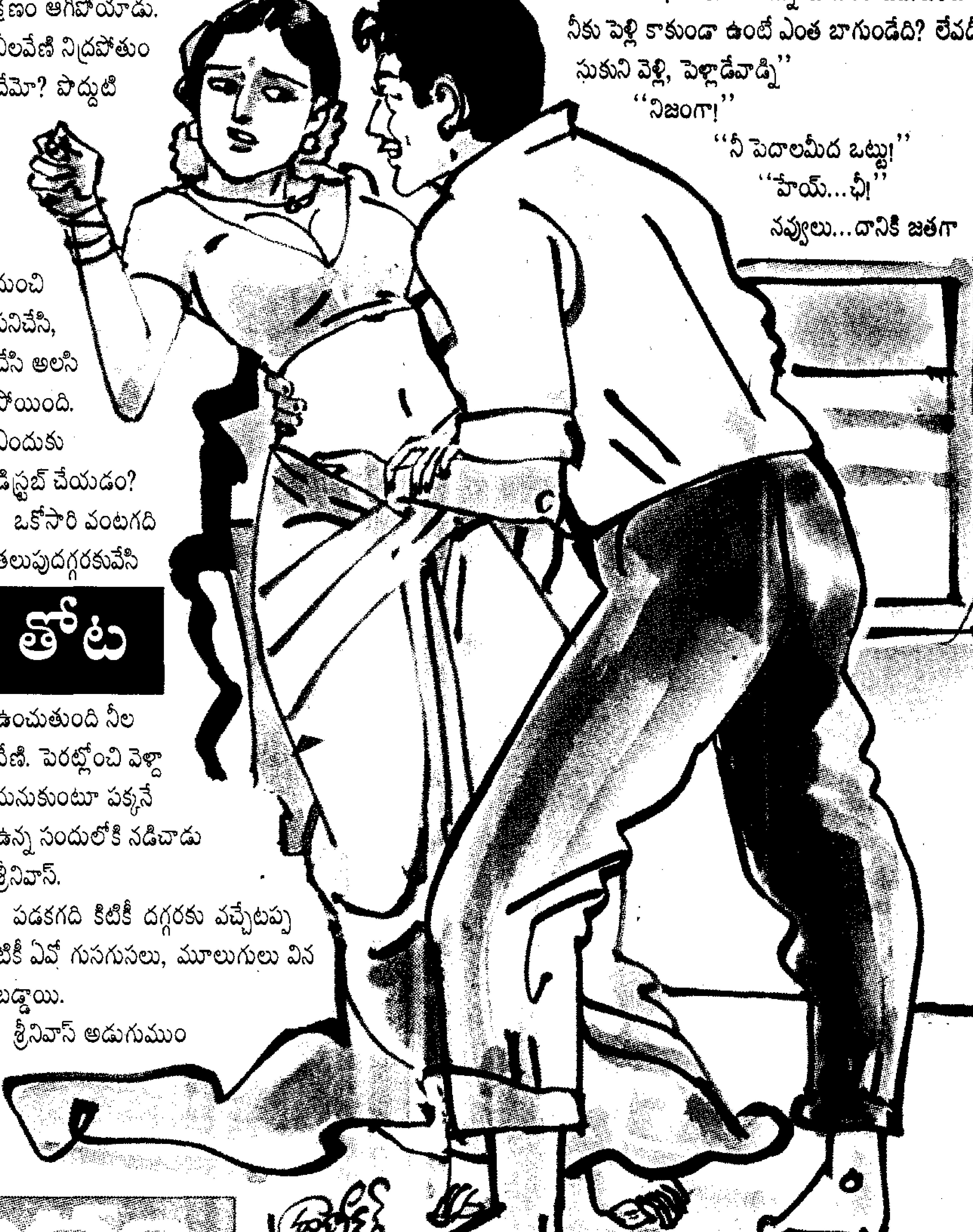

ముద్దులు చప్పుడు. శ్రీనివాస్ రక్తం సలసలా మ పోయింది.

తన నీలవేణి..తన భార్య...అగ్నిసాక్షిగా తాళి ంచుకుని, పదేళ్ళ పైన కాపురం చేసి...దాదాపు ముప్పయ ళ్ల వయసులో...మరో మగాడికి లొంగిపోయిందంటే ఏ కోవాలి?

ఇది ఆమె బరితెగించినతనమా? తన అసమ ?

చేతికి కత్తి దొరికితే వాళ్ళని ముక్కలు ముక్క నరకాలనిపించింది. అదే ఆవేశంతో వెళ్ళి, వంటగది తలుపు ఫడేల్ మని తన్నాడు శ్రీనివాస్.

పడకగదిలో...మాధవ్ కౌగిట్లో వున్న నీలవే పులిక్కిపడింది. వాళ్లిద్దరూ తేరుకునేలోగా శ్రీనివాస్ అక్క చ్చాడు.

భార్యని, ఆమె ప్రియుడ్ని ఆ స్థితిలో చూసే టికి శ్రీనివాస్ ఆవేశం ఒక్కసారిగా చల్లారిపోయింది. పిడి బిగించి, గోడకేసి కొట్టాడు.

అదే అదనుగా మాధవ్ గబగబా బట్టలు సర్దు , పారిపోయాడు. శ్రీనివాస్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. డ్రస్సి టేబుల్ పక్కనే ఉన్న స్టూల్మీద కూలబడ్డాడు.

నీలవేణి చీర సర్దుకుని అలాగే మంచం మీద ర్చుండిపోయింది. ఇద్దరూ ఏమీ మాట్లాడుకోకుండానే ఓ టకాలం వారిద్దరి మధ్యా చాలా బరువుగా దొర్లింది.

''ఏం తక్కువ చేశానని ఈద్రోహం తలపెట్టావు ? పదేళ్లనించి నేను పెంచుకున్న మమకారాన్ని, నమ్మక ఇసకమేడల్లా కూల్చేశావు!'' అన్నాడు శ్రీనివాస్ డగ్గుత్తిక

అతని మాటతీరు నీలవేణి భయాన్ని, సం భావాన్ని పోగొట్టింది. కాస్తంత ధైర్యం చేజిక్కుంచుకుండి ''ఏముందని మన మధ్యన? ఎప్పుడయిదా ఒక్కసారి ఆలో చావా నా గురించి?

జీవితమెంత నిస్సారమైందో మీరు గ్రహించ యినా, నాకు క్షణక్షణం తెలుస్తూనే ఉంటుంది.

పెళ్ళి చేసుకున్నాం, పిల్లల్ని కన్నాం...అంతే, ంతటితో మనిద్దరి దాంపత్యం ముగిసిపోయిందని మీరనుక రు, మీ దారిన మీరు....!

మీకు ఆఫీస్ పనులు, సంపాదన... ఇవే సరిపో . తీరిక చిక్కితే కొలీగ్స్‌తోనో, ఇరుగు-పొరుగు వాళ్లత రాజకీయాలు, టీవీ ప్రోగ్రామ్స్ గురించి మాట్లాడుతుం రు.

మొన్నమొన్నటిదాకా పిల్లలకు స్కూల్‌కి వెళ్లే వ చ్చేంత వరకూ నేను బావిలో కప్పలా బతుకుతున్నాననే వి షయం తెలియలేదు. పిల్లల దారిన పిల్లలు స్కూల్‌కి వెళ్లిపో రు. మీ దారిన మీరు ఆఫీసులు, క్యాంప్‌లు...

నా ఒంటరితనం నన్ను వెక్కిరించేది. ఒక శూ త విసుగులో ముంచెత్తేది. ఆ సమయంలో మాధవ్ నా వె డ్డాడు.

మొదట చిరాకుపడ్డాను. తర్వాత అతను నా చూపే ప్రేమ, ఆత్మీయత, శ్రద్ధ నన్ను మురిపించాయి. సరదా, సంతోషాలు కోల్పోయానో అవన్నీ అందించాడు.

ఇదంతా సెక్స్ గురించి మాట్లాడటంలేదు.. వ కొవ్వెక్కి అతని వెనకపడలేదు...'' అని ఏదో ట్రాన్స్‌లో ప్లట్లుగా చెప్పుకుపోతోంది నీలవేణి.

శ్రీనివాస్ అడ్డుపడ్డాడు-''మరయితే మీ ఆత్మీయ స్నేహంతోనే ఆగిపోకుండా పడకగది వరకూ ఎందుకొచ్చి ? దీన్నేమంటారు?''

నీలవేణి చివ్వున తలెత్తి చూసింది. ''ఆత్మీయత రాకాష్టకి చేరుకున్నపుడు ఏదో ఒకటి అర్పించక తప్పదు. ఒ క బలహీనక్షణంలో...''

''ఐ హేట్ దట్ వర్డ్!'' అరిచాడు శ్రీనివాస్.

''ఏమిటా బలహీనక్షణాలు! మనసులో వుండే మాలిన్యాన్ని కాలానికి అంటగట్టద్దు! మీరిద్దరూ ఒకరినొకరు కోరుకున్నారు.

అతను నైతికవిలువలు, సమాజం, సంస్కృతి...ఇవన్నీ మర్చిపోయి వాంఛలతో రగిలిపోయాడు. నువ్వు నన్ను, పిల్లల్ని, సంసారాన్ని మర్చిపోయి లొంగిపోయావు. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. నేను నిన్ను క్షమిస్తాను. మన పిల్లల కోసం సమాజం కోసమైనా మనం కలిసి ఉండాలి. ఈ చేదు రహస్యం నాలోనే దాచుకుంటాను. నువ్వా మాధవ్‌తో ఇక ముందు సంబంధం పెట్టుకోకు!'' సీరియస్‌గా చెప్పాడు శ్రీనివాస్.

ఏదో కసి రగిలింది నీలవేణిలో. ''ఏమిటి బోడి- మీరు నన్ను క్షమించేది? పిల్లల కోసం, సొసైటీ కోసం కలిసి ఉండాలా? థ్యాంక్స్ మన కోసం కలిసి ఉండాలని అననందుకు! ఇంతవరకూ...ఈ రహస్యం ఎక్కడ బయటపడుతుందనే భయంతో మాధవ్ ప్రేమని అంగీకరించి, అతనితో కలిసి జీవించడానికి జడిశాను.

ఇక నాకా భయంలేదు! నా గురించి పట్టించుకొని మీతో కన్నా, నన్ను ప్రేమించే ఆ మాధవ్‌తోనే వుంటాను!'' అరిచింది నీలవేణి.

ఒక్క క్షణం మౌనంగా వుండిపోయాడు శ్రీనివాస్. తర్వాత మాటల్ని కూడబలుకున్నట్లు చెప్పాడు ''నీలూ! నువ్వు నన్ను అపార్థం చేసుకుంటున్నావు! జీవితంలో ఒక్కో దశ ఒక్కోలా ఉంటుంది. ప్రేమ ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

అయితే అది అందించే రూపాలు మారతాయి. కొంతకాలం శారీరక ఆకర్షణ, సాన్నిహిత్యం ప్రేమ అయితే - మరికొంత కాలం ఆత్మీయత, పిల్లల పెంపకం ప్రేమ అవుతుంది.

ఇపుడు ఆర్థికపరమైన భద్రత కల్పించడమనేది చాలా ముఖ్యం. ఈ గొడవలోపడి నేను నిన్ను పట్టించుకోలేదేమో కాని, అది నీ మీద ప్రేమ లేకపోవడమో, తగ్గిపోవడమో కాదు!'' అన్నాడు శ్రీనివాస్.

''చాలా బాగా సమర్థించుకుంటున్నారే! నేను మాత్రం నా మాధవ్ దగ్గరికి వెళ్లిపోతాను'' అంది నీలవేణి.

షాక్ అయి చూస్తుండిపోయాడు శ్రీనివాస్.

నీలవేణి బయటకు వెళ్లి మాధవ్‌కి ఫోన్ చేసి వచ్చింది.

సూట్‌కేసు సర్దుకుంది.

మధ్యాహ్నం నుంచి చకచకా జరుగుతున్న సంఘటనలన్నీ ఓ కలలా వుంది శ్రీనివాస్‌కి.

తెల్లవారేటప్పటికి నీలవేణి వెళ్ళిపోయింది మాధవ్‌తో.

అదే ఊర్లో మాధవ్‌తో కాపురం పెట్టింది.

విడాకులకి అప్లై చేశారు. వారానికొక్కరోజు పిల్లల్ని పొద్దున్నే నీలవేణి దగ్గర వదిలి, సాయంత్రం మళ్ళీ వెళ్లి తీసుకొస్తుండేవాడు.

బంధువులు, తెలిసిన వాళ్ళు...నలుగురూ నాలుగురకాలుగా అనుకున్నారు. చాలామంది శ్రీనివాస్‌కి వెనకచాటుగా నవ్వుకున్నారు.

అంత అవమానాన్ని భరించి, ఎలా మామూలుగా వుండగలుగుతున్నాడో శ్రీనివాస్‌కే తెలియడం లేదు. కొద్ది నెలలు గడిచాయి.

★★★

ఎప్పటిలాగే ఓ ఆదివారం పిల్లల్ని తీసుకుని, నీలవేణి ఇంటిలో దింపాడు. గేటుల నుంచే వెనక్కితిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

సాయంత్రం పిల్లల్ని పికప్ చేసుకోవడానికి వెళ్తే కొడుకు హరీష్ చెప్పాడు ''నాన్నా! అమ్మ ఎందుకో ఏడుస్తుంది. ఒక్కసారి చూడరాదా? పొద్దుటినుంచి అమ్మేమీ తినలేదు''

శ్రీనివాస్ తటపటాయించాడు. లోపలికి వెళ్లడమా-మానడమా అని. లోపల మాధవ్ ఉన్నాడో, లేడో తెలియదు.

పిల్లల మారాంతో నెమ్మదిగా లోపలికి వెళ్లాడు.

మంచం మీద పడుకుని వుంది నీలవేణి. బాగా ఏడ్చినట్లుగా కళ్ళు ఉబ్బి ఉన్నాయి. అన్ని నెలల తర్వాత అదే ఆమెని చూడడం! ఇదివరకటి మీద కంటె చిక్కింది.

శ్రీనివాస్‌ని చూసి, లేచి కూర్చుంది నీలవేణి.

''ఏమైంది- వంట్లో బాగాలేదా?'' అనడిగాడు.

''ఏమీ లేదు- వూరికినే!''

''కారణం చెప్పేంతటి చనువు ఏనాడో దూరమైంది కదా! ఎలా ఉంది జీవితం? ఎక్కడ మాధవ్?''

''ఏమో తెలియదు! వెళ్ళి పదిరోజులయింది. రెండురోజుల్లో వస్తానన్న పెద్దమనిషి మళ్ళీ అడ్రస్‌లేడు. వాళ్లింటికి ఫోన్ చేస్తే ఒంటికాలిమీద లేచారు.

మీ మగాళ్ళంతా ఇంతే! అవసరాలకు వాడుకుంటారు. పెళ్ళి చేసుకున్న మీకూ నా మీద ప్రేమలేదు. అటు ప్రేమించానని చెప్పిన మాధవ్‌కి నామీద ప్రేమ లేదు. అవసరాల కోసం చెప్పే అందమైన కబుర్లే ఈ ప్రేమ!'' హిస్టీరికల్‌గా అరుస్తూ చెప్పింది నీలవేణి.

నవ్వాడు శ్రీనివాస్.''రోజులో ఓ గంట అందంగా అలంకరించుకుని, ఏకాంతంలో సరసాలాడుకోవడం చాలా గొప్పగా, ప్రేమగా ఉంటుంది. కాని అదే వ్యక్తులు ఒకే కప్పుకింద ఉండాల్సి వచ్చినప్పుడు బాధ్యతలు, కష్టసుఖాలు, చికాకులు, వ్యక్తిగత ఉద్వేగాల స్థాయిలు...అన్నీ బయటపడి, జీవితం చీదరగా అన్పిస్తుంది. కాని వాటిలోనూ ప్రేమ ఉంటుంది.

నేను శాడిస్ట్‌గా చెబుతున్నాను అనుకోకపోతే మబ్బులు, ముసుర్లు కమ్మినపుడు విరిసే ఇంద్రధనుస్సు అందంగా, అద్భుతంగా వుంటుంది. కాని అది వుండేది కొద్దిసేపే! అలాంటి చెరిగే హరివిలులే ప్రేమనే భ్రమలు, శారీరక ఆకర్షణలు!

భార్యాభర్తల దాంపత్యం నీలినిర్మలపు ఆకాశం! మబ్బులు, చీకట్లు, వెలుతురులు వచ్చిపోతున్నా...ఆకాశం అలాగే ఉంటుంది. కాని, చెరిగే హరివిల్లుని నమ్ముకుంటే ఏమవుతుందో నువ్వే ఒక ఉదాహరణ!

ఇప్పటికీ చెబుతున్నాను-నువ్వు అంటే నాకు చాలా ప్రేమ! ఏ భర్తా కలలో కూడా భరించలేనిది నేను సహించాను. ఎవరేమన్నా, నా మనసేమైనా పట్టించుకోలేదు. అది అర్థం చేసుకొగలిగితే మళ్ళీ మన ఇంటికి రా!

లేకపోతే...మాధవ్ లాంటి మరో ప్రియుడి కోసం నిరీక్షిస్తూ కూర్చో!'' అంటూ లేచాడు శ్రీనివాస్.

★